



ה"ת 9244/09/18 - מדינת ישראל נגד אלעד פרמן

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 9244-09-18 פרמן נ' מדינת ישראל
צ"ח 3692-06-18 מדינת ישראל נ' פרמן
תיק חיצוני:

כבוד השופט חיי טוקר
מדינת ישראל באמצעות רס"ר אהרן משולם - ימ"ר ירושלים
אלעד פרמן באמצעות ב"כ עוה"ד קובי בן ישעיה

כפי
המבקשת
נגד
המשיב:
המלטה

1. בקשת המבקשת להארכת תוקף החזקת תפוסים, ובכלל זאת: סך של 1,000,000 ₪ שהופקדו בקופת האפוטרופוס הכללי, כסף מזומן בסך של כ- 320,000 ₪ (להלן ביחד: "הכספים שנתפסו"); שני נכסי נדל"ן - נכס ברח' טרומפלדור 48 תל אביב הידוע כגוש 6911 חלקה 50 תת חלקה 14 (להלן: "הנכס בתל אביב") ונכס ברח' דה הבשי 14 בראשון לציון הידוע כגוש 5098 חלקה 87; שני כלי רכב: רכב מסוג BMW i8 מ.ר. 94-034-79 על-שם המשיב, ורכב מסוג BMW i8 מ.ר. 98-111-79 הרשום על-שם בת זוגו של המשיב.

עיקרי העובדות והשתלשלות האירועים

2. תחילתה של הבקשה בבקשת המבקשת למתן צו מניעה ותפיסת שני כלי רכב: רכב מסוג BMW i8 מ.ר. 94-034-79 על-שם המשיב, ורכב מסוג BMW i8 מ.ר. 98-111-79 הרשום על-שם בת זוגו של המשיב ובקשת המשיב לשחרור אותם כלי הרכב לידי (צח 3692-06-18).

3. המבקשת טענה בבקשתה כי ברשות המיסים מתנהלת מזה כשנתיים חקירה בגין יבוא, יצור והפצה של סטרואידיים אנאבוליים והורמוני גדילה מסוכנים הנמכרים בארץ ובחו"ל. לטענת המבקשת, החשודים בתיק קשרו קשר לביצוע פשע במהלכו הקימו מערך של ייצור, מכירה והפצה בינלאומית של סטרואידיים אנבוליים מסוכנים. מכירת המוצרים מסוגים שונים נעשתה באינטרנט, ללקוחות בחו"ל וגם ללקוחות בארץ.

4. המבקשת טענה כי מערך הייצור ומכירת המוצרים התנהל במשך מספר שנים והחשודים, ביניהם המשיב, גרפו הון עתק, כאשר הם אינם מדווחים על ההכנסות ועל הפעילות הכלכלית שלהם לרשויות המס ומבצעים עבירות של הלבנת הון. לטענת המבקשת, היקף העבירה מוערך בכ- 10 מיליון דולר.

5. החקירה הפכה לגלויה ביום 30.4.18 ובמסגרתה נתפסו שני כלי הרכב מושא הבקשה. מאחר ומדובר בכלי רכב יוקרתיים נתבקש בית המשפט גם להורות לאפוטרופוס הכללי למכרם וזאת לפי סעיפים 34 ו- 38 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "חוק החיפוש") וכן להורות כי תמורת המכירה תופקד בחשבון הבנק של קרן החילוט שמנהלת יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי, לצורך שמירה על ערכו עד למתן החלטה בתום ההליך הפלילי, וזאת לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון ולתקנות.

6. לחילופין, נתבקש בית המשפט להורות כי שחרור כלי הרכב לשימוש בעליהם יהיה בכפוף להותרת צו התפיסה על כנו ולהפקדת ערובה בקרן החילוט בשיעור ירידת הערך הצפוי לכלי הרכב במשך שלוש שנים.

עמוד 1



7. לבקשה צורפה חוות דעת ממנה עולה כי ערך הרכב הרשום על שם המשיב עומד על 415,000 ₪ ובכל שנה (במשך 3 שנים) פוחת ערכו בכ- 15% (62,250 ₪ בשנה הראשונה, 52,912.50 ₪ בשנה השניה ו- 44,975.62 ₪ בשנה השלישית). הרכב הרשום על שם בת זוגו של המשיב הוערך בחוות הדעת בסך של 425,000 ₪ ואף לגביו נקבע כי בכל שנה (במשך 3 שנים) מופחת ערכו בכ- 15% (63,750 ₪ בשנה הראשונה, 54,187.50 ₪ בשנה השנייה ו- 46,059.37 ₪ בשנה השלישית).
8. ביום 11.6.18 התקיים דיון בבקשה אשר בסיומו הגיעו הצדדים להסכמות ביחס לכלל התפוסים, לרבות כלי הרכב. בין ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים הסכימו הצדדים כי הרכב הרשום על שם בת זוגו של המשיב ישוחרר בתנאי שיירשם עליו עיקול במשרד הרישוי וברשם המשכונות לטובת משטרת ישראל, יאסר על המשיב או מי מטעמו לבצע בו דיספוזיציה, פוליסת ביטוח מקיף של הרכב תירשם לטובת יחידת החילוט של האפוטרופוס הכללי ובמידה והרכב ייגנב או יינזק יועברו כספי הביטוח ליחידת החילוט של האפוטרופוס הכללי. כן הוסכם כי לא תהיה לבת זוגו של המשיב כל טענה לגבי הבעלות על הרכב בעתיד.
9. לגבי רכבו של המשיב הוסכם כי הוא ישוחרר באותם תנאים (עיקולים ברישום, איסור דיספוזיציה ושעבוד פוליסת הביטוח המקיף). בנוסף, הוסכם כי המשיב יפקיד סך של 30% מערך הרכב ביום תפסתו (30.04.18). הוסכם כי ככל שהמשיב לא יפקיד את הסכום הנדרש לשם שחרור הרכב והמבקשת תבקש למכור את הרכב, תוגש בקשה מתאימה.
10. במעמד הדיון שהתקיים ביום 11.6.18 ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים, שכללו, כאמור, התייחסות לכלל התפוסים, תוך שמירת טענות הצדדים, לרבות, ולא רק, זכותה של המבקשת לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה להארכת תוקף תפיסת התפוסים וההגבלות בחלוף 180 ימים מיום 30.04.18, וזכותו של המשיב להתנגד לכל בקשה שכזו.
11. ביום 4.7.18 הגיש המשיב בקשה לשינוי תנאי ההסכמה לשחרור הרכב של בת זוגו. בבקשה התבקש בית המשפט לפטור את המשיב מביצוע ביטוח מקיף לרכב וזאת לאור עלותו (72,400 ₪). באותה בקשה הציע המשיב לחתום על כל ערבות חלף הביטוח או כי הכספים שנתפסו על-ידי המבקשת יבטיחו גם גניבה או נזק לרכב.
12. המבקשת התנגדה לבקשה. עיקר טעמי התנגדות המבקשת היה כי הסכמת הצדדים משקפת איזון נכון בין האינטרסים השונים, וכי אין להקל מעבר לכך עם המשיב, ובמיוחד שעה שלא הוטל על המשיב להפקיד סכום השווה ל-30% מערך הרכב של בת זוגו. המבקשת הוסיפה וטענה כי הכספים שנתפסו ושנועדו להבטיח חילוט אינם יכולים להבטיח גם את ירידת ערך הרכב.
13. בדיון שנערך ביום 17.7.18 הוברר כי אין בידי המשיב לעמוד בתנאים לשחרור שני הרכבים וכי שני הצדדים מעוניינים במכירת הרכבים וזאת לאור ירידת הערך המאפיינת רכבי יוקרה. התעוררה מחלוקת בין הצדדים מי מביניהם יבצע את המכירה.
14. בעניין זה טענה המבקשת כי יש לאפשר לה לבצע את המכירה, שכן, המדינה אמונה על האינטרס הציבורי להבטחת השאת התמורה והחילוט בסופו של ההליך הפלילי. המבקשת טענה כי אין ליתן אמון במשיב, החשד בעבירות חמורות, ולא ניתן יהיה לפקח כי לא ייצא נשכר ממכירת הרכבים באופן עצמאי. המשיב לעומתה טען כי מדובר ברכבי יוקרה אשר שווייה גבוה משווי השוק של רכבים דומים וזאת לאור תוספות שקיימים בהם. כן טען המשיב כי הוא סוחר במכוניות וכי בידו להשיא את התמורה שתקבל מן הרכבים.



15. ביני לביני הוגשה בקשת המשיב לשחרור הרכבים (הת 9244-09-18). לבקשה צירף המשיב הצעה שנשלחה על-ידו למבקשת למספר מתווים לשחרור הרכבים. מתווים עלו נדחו על-ידי המבקשת, אשר שבה ועתרה לאפשר לה למכור את הרכבים וזאת מאחר והמשיב לא עמד בתנאי השחרור עליהם הסכימו הצדדים.
16. טרם מתן החלטה בבקשות הצדדים בנוגע לרכבים, הגישה המבקשת בקשה להארכת תוקף כלל התפוסים כמפורט ברישא לבקשה ובכלל זאת: הכספים שנתפסו, שני נכסי הנדל"ן ושני כלי הרכב.
17. במעמד הדיון שהתקיים ביום 7.10.18 הוסיף וטען ב"כ המשיב כי לא קמה עילה לחילוט לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, שכן, בהעדר חוות דעת שמדובר בחומרים שאסורים בהפצה אין עבירת מקור. כמו כן, נטען כי רכבה של בת זוגו של המשיב נתפס ללא צו. בעניין זה השיבה המבקשת כי הוצא צו חיפוש על שמו של המשיב, והרכב של בת זוגו נתפס במסגרת החיפוש שבוצע בביתו של המשיב על-פי אותו צו. מאחר ולא היה ידוע מראש על רכב השייך למשיב והרשום על שם בת הזוג לא הוצא צו על שמה. מכל מקום, טענה המבקשת כי תפיסת הרכב נבע מצורך דחוף וכי קיימת סמכות לבית המשפט לאשרר את התפיסה בדיעבד. בעניין זה השיב ב"כ המשיב, כי אינו דומה רכב לכסף שאין לו צבע וכי ניתן היה לדעת על קיומו של הרכב מבעוד מועד.

דיון

18. המשיב נחקר בחשד להעלמת הכנסות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], הברחה לפי פקודת המכס [נוסח חדש], עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975, עבירות לפי פקודת הרוקחים [נוסח חדש], תשמ"א - 1981, קבלת דבר במרמה, זיוף, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון ועוד.
19. בעניין התכליות שנועדה תפיסת חפצים לשרת אפנה להחלטת כב' השופט איתן כהן בצא 7004-02-15 **מדינת ישראל נ' פלונית**, (26.3.18) שם נאמרו הדברים הבאים:
- "כידוע, תפיסת חפצים נועדה לשרת מספר תכליות:
- "תכלית מניעתית ביחס לחפץ העשוי לשמש לביצוע עבירה שטרם נעברה[...], תכלית ראייתית - אם החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או תכלית של חילוט..."
- (רע"פ 7600/08 **אברם נגד מדינת ישראל** (07.04.2009) וראו גם בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל** (12.03.2006))."
20. עוד נאמר **שם**, כי הרף הראייתי הנדרש, הן לתפיסת חפץ והן להמשך החזקה בו הוא חשד סביר שנעברה עבירה וכי מתקיימת אחת העילות המנויות בסעיף 32 לחוק החיפוש. לחילופין ניתן להורות על תפיסה וגם על המשך החזקה בתפוס, אם קיים חשד סביר שנעברה עבירת הלבנת הון והרכוש נתפס על פי סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון לצורך הבטחת חילוט כספים בשווי העבירה לפי סעיף 21 לחוק.
21. מחומר החקירה עולה כי קיים חשד סביר למיוחס למשיב (בעניין זה אפנה למסמכים שסומנו על-ידי 1-23). באשר לטענת המשיב כי באין חוות דעת כי המשיב ייצר חומרים אסורים לפי חוק לא קמה עילה לחילוט לפי חוק איסור הלבנת הון, אציין כי בתיק החקירה מצויה חוות דעת ראשונית של משרד הבריאות (סומנה 3) ולפיה, לכל הפחות, חלק מן החומרים שנתפסו אינם מאושרים על-ידי משרד הבריאות לייבוא, רישום והפצה, ודי בכך לצורך החשד הסביר לקיומן של עבירות המנויות בתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון (קבלת דבר במרמה ועבירות מס), שבצידן עילת חילוט לפי סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, לפיהם ניתן לחלט רכוש בשווי



אף אם אין לו קשר לעבירה.

22. באשר לתפיסת רכוש בשלב חקירה לצורך הבטחת חילוט נקבע כי יש לאזן בין הזכות הקניינית של החשוד לבין הבטחת התכלית של שימור מצבת נכסי החשוד, והדברים מקבלים משנה תוקף שעה שמדובר במכירת נכסים (ר' בע"מ (מרכז) 16453-09-17 **יגמור סאמר נ' מדינת ישראל - מחלקת חקירות מכס ומע"מ**, (28.11.17) (להלן: "יגמור")) שם נקבע כי:

"הוראה על סעד זמני ברכוש תפוס, נועדה להבטיח את התכלית שבשימור מצבת נכסיו של החשוד, על מנת שניתן יהיה לחלטם בגמר ההליך (ר' בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.06); ע"פ 8591/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (24.12.14)). לצד זאת, כל עוד לא הורשע הנאשם, חזקת החפות נזקפת לזכותו ואין להתעלם מן האפשרות שיזוכה בסוף משפטו. תפישת רכוש כסעד זמני, בשלב שבו טרם הורשע הנאשם, היא צעד דרסטי הפוגע בזכויות הנאשם ומונע ממנו לעשות שימוש בקניינו למשך תקופה בלתי מבוטלת. יש ליתן סעד זה במשורה ובהיעדר אפשרות אחרת, פוגענית פחות (ר' למשל: בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.07)). הדברים הם מקל וחומר, שעה שמדובר במעשה סופי של מכירת התפוסים".

23. בכל הנוגע לסכומי הכסף שנתפסו - בדיון שהתקיים ביום 11.6.18 הגיעו הצדדים להסכמות לפיהן מחשבונו בבנק לאומי מספר 10-934-103499/38 על שם המשיב שבו היו מופקדים סך של 1,080,000 ₪ יועבר סך של 1,000,000 ₪ לחשבון האפוטרופוס הכללי, היינו, ש- 80,000 ₪ ייוותרו בידי המשיב. כן הוסכם כי עם העברת הכספים לחשבון האפוטרופוס וקבלת אישור מבנק לאומי על הפרטים שהועברו, תוסר ההקפאה מהחשבון לחלוטין. באשר ליתרת הכספים שנתפסו, הוסכם כי אלה ימשיכו להיות מוחזקים בחשבון הבנק של האפוטרופוס הכללי.

24. אף כי בהחלטה מיום 11.6.18 שנתנה תוקף של החלטה להסכמות הצדדים נקבע כי טענות הצדדים שמורות להם, לרבות, ולא רק, זכותה של המבקשת לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה להארכת תוקף תפיסת התפוסים וההגבלות בחלוף 180 ימים מיום 30.04.18, וזכותו של המשיב להתנגד לכל בקשה שכזו, הרי שמאחר והמבקשת הותירה סכום כלשהו בידי המשיב לא מצאתי כי יש בנקודת זמן זו לשנות מן האיזון שנעשה אז, בין היתר, לאור פרק הזמן הקצר, יחסית, שחלף מאותו המועד. מובן, כי אין באמור כדי לגרוע מזכותו של מי מהצדדים לשוב ולפנות לבית המשפט בעניין.

25. דברים אלה יפים גם בכל הנוגע לבקשת המבקשת להאריך את תוקף צווי המניעה שהוטלו על שני נכסי הנדל"ן. באשר לטענת המשיב כי צווי המניעה שהוטלו על הנכס בתל אביב מעכב אפשרות של קידום תוכנית להשבחת הנכס, הרי שחזקה על המבקשת שתעשה כל הניתן כדי לאפשר השבחת הנכס, וממילא פתוחה הדרך בפני המשיב לפנות לבית המשפט ככל שתידרש הוראה כזו או אחרת בעניין זה.

26. עיקר המחלוקת בין הצדדים הינה בנוגע לשני הרכבים שנתפסו. כבר בפתח הדברים אציין כי עיון בחומר החקירה מלמד, כי אף שאחד הרכבים רשום על שם בת זוגו של המשיב, הרי שמדובר ברכבים שנרכשו על-ידי המשיב לצורכי השקעה, וזאת במטרה למכרם בהמשך (ר' בעניין זה מסמך 19 ש' 114-116; כן ר' מסמך 20 עמ' 2). מטעם זה לא מצאתי כי יש בעובדה שלא הוצא צו חיפוש על שם בת זוגו של המשיב כדי לפגום בתפיסה עצמה, מה גם שהמבקשת פנתה לבית המשפט בבקשה למתן צו מניעה ותפיסת אותם רכבים כחודש לאחר



התפיסה.

27. לגופו של עניין, כפי שצוין בפרשת יגמור הנ"ל, מכירת רכבים בשלב חקירה תיעשה במשורה ויש לנקוט משנה זהירות בשקילת סעד זמני משמעותי כמכירת רכבים טרם הגשת כתב אישום (שם, בפסקה 18). גם במקרה האחרון דובר ברכב יוקרתי אשר ערכו יורד עם הזמן באופן משמעותי, ובית המשפט לא אישר מכירתו טרם הגשת כתב אישום.

28. באיזון מכלול האינטרסים, זכותו הקניינית של המשיב והעובדה כי טרם הוגש כתב אישום מחד, ומאידך הבטחת החילוט, ולאור ההסכמה אליה הגיעו הצדדים בדיון שהתקיים ביום 11.6.18 והקשיים שנתעוררו ביחס ליישום אותן הסכמות, לאור העלות היקרה של פוליסת הביטוח לרכבי יוקרה ובצירוף הקושי של המשיב לרכוש פוליסות אלו לאור העובדה שחלק גדול מכספי המשיב תפוסים בידי המבקשת, אני קובעת כי הרכבים ישוחררו לידי המשיב בתנאים עליהם הוסכם ביום 11.6.18 ובכפוף לשינויים הבאים: חלף רכישת ביטוח מקיף לרכבים, תופקד התחייבות עצמית של המשיב על סך 400,000 ₪, וכן יומצאו שני ערבים, שיאושרו על-ידי המבקשת, שיחתמו על ערבות צד ג' בסך 200,000 ₪ כל אחת. הערבויות תהוונה חלופה לפוליסת ביטוח מקיף לרכבים והן תבטחנה כל מקרה של גניבה ו/או נזק כלשהו לאלו מן הרכבים.

29. מאחר ובהסכמה בין הצדדים מיום 11.6.18 לא דרשה המבקשת כי יופקד סך של 30% מערך רכבה של בת זוגו של המשיב, אין לדרוש זאת גם עתה. יחד עם זאת, לא מצאתי גם להיעתר לבקשת המשיב לוותר על הפקדת 30% מערך רכבו (לדיון בעניין זה אפנה לפרשת יגמור, פסקאות 21-27). ב"כ המשיב ציין במעמד הדיון כי לאחרונה שוחררו סכומים שהופקדו לצורך הבטחת תנאי שחרורו של המשיב. לא הובאו די פרטים בעניין זה לפני בית המשפט, אך ככל שאכן ניתן לשחרר את כספי הפקדון, אין מניעה כי אלה ישמשו לכיסוי חלק משווי ה- 30% מערך הרכב.

סוף דבר

30. במכלול האמור ולאור הנימוקים שמניתי לעיל, אני מורה כדלהלן:

א. אני מאריכה בזאת את תוקף החזקת כלל התפוסים למשך 180 ימים נוספים, שיימנו מתום תקופת 180 הימים שתחילתם ביום 30.4.18.

ב. המבקשת תשתף פעולה עם המשיב בכל הדרוש לקידום תכנית התמ"א 38 לנכס שבתל אביב.

ג. בקשת המבקשת למכירת כלי הרכב נדחית בשלב זה. הרכבים ישוחררו לידי המשיב בתנאים אליהם הוסכם בדיון ביום 11.6.18 ובשינויים המפורטים בפסקה 28 לעיל.

חומר החקירה והמוצגים שנסרקו יועברו למזכירות לשם השבתם למבקשת/למגיש המוצג, לפי העניין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 5

